

POSTANOWIENIE

Dnia 11 lutego 2016 r.

Sąd Rejonowy w Gdyni I Wydział Cywilny:
Przewodniczący: SSR Tadeusz Kotuk

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 11 lutego 2016 r. w G. sprawy z powództwa M. M. (1), D. M., A. M., M. M. (3) przeciwko Bankowi (...) spółce akcyjnej z siedzibą w W.

o pozbawienie tytułu wykonawczego wykonalności

postanawia

oddalić zawarty w pozwie wniosek o udzielenie zabezpieczenia.

UZASADNIENIE

Powodowie (spadkobiercy dłużnika banku, którzy nabyli spadek z dobrodziejstwem inwentarza) wnieśli w pozwie o udzielenie zabezpieczenia poprzez zawieszenie postępowania egzekucyjnego prowadzonego przez komornika sądowego B. S. w S. (sygn. Km 1976/15). W uzasadnieniu pozwu (brak odrębnego uzasadnienia wniosku o udzielenie zabezpieczenia) przedstawili argumenty i zarzuty, które zostaną omówione poniżej.

Sąd zważył, co następuje:

Przedmiotem żądania pozwu jest zaopatrzony w sądową klauzulę wykonalności bankowy tytuł egzekucyjny. W takim przypadku dłużnik w powództwie przeciwegzekucyjnym może podnieść wszelkie zarzuty materialnoprawne, m.in. zarzut nieistnienia zobowiązania (np. z uwagi na nieważność czynności bankowej), częściowej lub całkowitej spłaty zadłużenia, braku wymagalności roszczenia (tj. nienadejście terminu spłaty długu) itp.

W niniejszym przypadku powodowie nie przedstawili żadnego zarzutu, który mógłby skutkować uznaniem, że wierzytelność banku nie istnieje, wygasła (w całości lub części) lub nie może być egzekwowana.

Przyjęcie spadku z dobrodziejstwem inwentarza (art. 1031 § 2 k.c.) – nawet w przypadku, gdy spadek nie zawiera żadnych aktywów – nie powoduje wygaśnięcia długu, lecz tylko uprawnienie do podniesienia takiego zarzutu przed lub w toku postępowania egzekucyjnego. Do chwili podniesienia takiego zarzutu postępowanie egzekucyjne może się toczyć, zaś uzyskane przez wierzyciela do tego momentu świadczenia nie podlegają zwrotowi. Innymi słowy, zarzut nabycia spadku z dobrodziejstwem inwentarza nie jest objęty hipotezą normy regulującej przesłanki powództwa przeciwegzekucyjnego (art. 840 § 1 pkt 2 k.p.c., por. również wyrok Sądu Apelacyjnego w Szczecinie z dnia 29 maja 2012 r., sygn. I ACa 288/12).

Wewnętrznie spreczny z powyżej omówionym jest zarzut, że powodowie „nie odpowiadają za długi spadkowe”. Skoro powodowie nie kwestionują tego, że nabyli spadek, to taki zarzut jest nielogiczny (prawdopodobnie wynika z niezrozumienia problematyki przyjęcia spadku z dobrodziejstwem inwentarza, co nie powoduje braku odpowiedzialności, lecz jej ograniczenie do wysokości stanu czynnego spadku).

Ostatni zarzut, a mianowicie powołanie się na fakt zawarcia przez pierwotnego dłużnika banku umowy ubezpieczenia jest niezasadny, gdyż to samo w sobie nie powoduje, że nastąpiła zapłata długu. Podmioty objęte ochroną ubezpieczeniową (w zależności od treści konkretnej umowy ubezpieczenia może to być bank bądź dłużnik i jego spadkobierca) mogą domagać się spełnienia stosownego świadczenia od zakładu ubezpieczeń i dopiero kiedy zakład ubezpieczeń spłaci zadłużenie w miejsce dłużnika można mówić o wygaśnięciu zobowiązania.

Mając powyższe na uwadze należy stwierdzić, że roszczenie zawarte w pozwie nie zostało uprawdopodobnione, co przesądza o uznaniu, że nie została spełniona pierwsza z dwóch kumulatywnych przesłanek udzielenia zabezpieczenia.

Z tych przyczyn orzeczono jak w sentencji na mocy art. 730¹ § 1 k.p.c. a contrario.